

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПОДАТКУ НА РОЗПОДІЛЕНИЙ ПРИБУТОК В УКРАЇНІ

Система оподаткування підприємства повинна виступати інструментом державного регулювання економічних і соціальних процесів, відображати інтереси підприємців, громадян та суспільства в цілому. На жаль, вітчизняна модель оподаткування підприємств на практиці демонструє низький рівень ефективності та невідповідність ринковим умовам. Тож на сьогодні лідером серед найважливіших фінансово-економічних проблем України є подальше вдосконалення підходів до обкладання підприємств податками з метою досягнення стабільності, ефективності й справедливості у цьому питанні, аби запобігти «експериментальним» випробуванням реформ, що проводяться на суб'єктах господарювання, щоб зміни у законодавстві впроваджувались тільки у разі крайньої необхідності. У зв'язку з цим, провідні національні господарства світу формують сприятливий податковий клімат, котрий не покладає на підприємця важкого матеріального тягара, а є справедливим відносно отриманого прибутку.

На даному етапі еволюції податкової системи України компанії сплачують податок на прибуток, виходячи з розрахункового показника, котрий легко оптимізується, – доходи за мінусом витрат. А зараз, як зазначалось, на розгляді Верховної Ради знаходиться законопроект в рамках податкової реформи, який суттєво змінить оподаткування прибутку підприємств. Йдеться про впровадження так званого податку на розподілений прибуток (податку на виведений капітал). Підхід, побудований на моделі оподаткування Естонії, має за основний принцип обкладання податком не нарахованого прибутку, а фактично виплаченого. Податок на розподілений прибуток розповсюджуватиметься на прирівняні до виведення прибутку операції, серед яких операції з вилучення з господарської діяльності коштів або товарів, виплата дивідендів за кордон, фінансової допомоги, роялті, заборгованість за відвантаженою продукцією і т.д. [1].

За даним видом податку передбачено дві податкові ставки. Перша з них дорівнює 15%, що розповсюджуватиметься на операції фактичного виведення частини чистого прибутку власником. Якщо ж компанія не виплачує прибуток власнику, податок не нараховується. Тут необхідно згадати про можливість і реальні кейси виведення прибутку альтернативними методами, такими як переведення коштів на суб'єктів з нижчою ставкою податку, отримання виручки на підприємців, що оподатковуються за спрощеною системою, котрі, у свою чергу, переводять ці кошти за мінусом маржі на платника податку на прибуток, – такі операції прирівнюватимуться до виведення капіталу. Таким чином, підприємець стає більш зацікавленим у звичайному виведенні прибутку через 15 %, аніж «обхідними шляхами», адже такі схеми обійдуться для підприємства вже а другою ставкою у 20 %. Варто також зазначити, що при сплаті 15 % податку на розподілений прибуток, податок на дивіденди вже не стягуватиметься, тобто це є єдиним рівнем оподаткування прибутку.

Із впровадженням таких змін у податковому законодавстві можна прогнозувати, що суб'єкти господарювання не створюватимуть групи компаній або підприємств, а натомість реінвестуватимуть прибуток. Проте неможливо розглядати єдиний податковий платіж як окремий елемент системи, адже зміни одного податку спричиняють ріст або зменшення розміру іншого. Аналізуючи можливі фінансові наслідки реформування податкової політики за баченням експертів, зокрема Володимира Дубровського та Олександри Томашевської, можна зауважити, що такий принцип потребує стратегічного планування, адже у перший пореформений рік ефект складатиме у гривні мінус 5 млрд. доходу державного бюджету, проте за п'ять років ситуація зміниться і надходження сягнуть 276 млрд. грн. [1]. Впровадження нового оподаткування прибутку спростить його адміністрування, зменшить можливості використання недоліків законодавства та шляхів уникнення оподаткування, збільшить обсяг внутрішнього інвестування.

Підсумовуючи викладене, варто зазначити, що реформування податкової системи України продовжується, що, з іншого боку, надає можливість частково наблизити систему оподаткування до тих стандартів, яким вона має відповідати. З 2018 року у чергових змінах до податкового законодавства планується запровадити податок на розподілений прибуток, перші кроки до якого були зроблені ще у 2015 році. За прикладом естонської системи, податок на прибуток стягуватиметься тільки у випадку виведення чистого прибутку на користь засновника, а не з нарахованої бази оподаткування, як це відбувається зараз. Так, у разі вкладення отриманого прибутку в подальший розвиток своєї справи, вдасться взагалі уникнути сплати податку з нього, що надає поштовх для розвитку економіки і залучення іноземних інвесторів. Кожній компанії у разі впровадження нових реформ необхідно сісти за розрахунки виручки, податку на виведений капітал, результату від реінвестицій, і спрогнозувати бухгалтерський облік на майбутнє, тому що ефект може виявитись не однозначним.

Список використаної літератури:

1. Мінфін розробив законопроект щодо податку на виведений капітал : офіційний сайт Міністерства фінансів України. URL: <https://www.minfin.gov.ua/news/view/minfin--rozrobyv-zakonoproekt-shchodo-podatku-na-vyvedenyi-kapital?category=novini-ta-media&subcategory=vsi-novini>.
2. Порівняльна таблиця до проекту закону України про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податкової лібералізації: URL: http://kievbusinesscentre.com.ua/upload/Exit-Capital-Tax_draft-law-July_2016.pdf